

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٢١٩

رئاسکده علوم حدیث

پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته علوم حدیث

گرایش تفسیر اثری

عنوان پایان نامه

قواعد فهم حدیث در لسان روایات

استاد راهنما

دکتر شادی نفیسی

استاد مشاور

حجت الإسلام دکتر کاظم قاضیزاده

دانشجو

زهرا زارعی مددویه

۱۳۸۸/۱۱/۱۵

جزء هفتم
مذکور

ماه و سال دفاع

۱۳۸۷

تمام حقوق این اثر متعلق به دانشکده علوم حدیث است

با سمّه تعالیٰ

پایان نامه خانم ذهرا زارعی مدؤئیه دانشجویی دوره کارشناسی ارشد رشته علوم حدیث

گرایش تفسیر اثوی تحت عنوان قواعد فهم حدیث در لسان روایات

تهیه و در جلسه دفاعیه تاریخ ۸۷/۱۲/۲۰ با درجه عالی (۲۰-۱۸)

بسیار خوب (۱۶-۱۸) ○ خوب (۱۴-۱۶) ○ ضعیف (۱۴-۱۲)

غير قابل قبول (زیر ۱۲) ○ به تأیید هیأت داوران رسید.

هیأت داوران :

سمت	نام و نام خانوادگی	مرتبه علمی	امضا
استاد راهنما	خانم دکتر شادی نفیسی	استادیار	
استاد مشاور	حجت الاسلام دکتر کاظم قاضیزاده	استادیار	
استاد داور	حجت الاسلام دکتر محمد کاظم رحمان ستایش	استادیار	

تّعذیم بـ آنان که:

وجودشان خلقت را بهانه است

و هستیشان، محبت را نشانه.

آنان که اگر مرصع شدن کلام خیر به کلام صاعدشان نبود

به حق،

وجود را از تّعذیم شرم می آمد.

همانان که یگانه شایسته این خطابند:

«واحق معلم و فکیم و مکنم و ایکیم»

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلُ بِلَا أَوَّلَ كَانَ قَبْلَهُ، وَالْآخِرُ بِلَا آخِرٍ يَكُونُ بَعْدَهُ الَّذِي قَصَرَتْ عَنْ رُؤْيَتِهِ أَبْصَارُ

النَّاظِرِينَ، وَعَجَزَتْ عَنْ نَعْتِهِ أَوْهَامُ الْوَاصِفِينَ»

باشگران:

استادگران قدرم سرکار خانم استاد نفسی که بار نمودهای دلوزانه خوش مراد این تحقیق بیاری رسان بودند

حجت الاسلام جناب آقای قاضی زاده که مرا از نظرات سازنده خوش در اساتی بشرشن این تحقیق برهمند ساختند

استاد بزرگوار حجت الاسلام جناب آقای رحان سایش که برخود فرض می دانم که از راهنمایی های بی فینه ایشان کمال پاس را به جای آرم

و دوستگرامی ام سرکار خانم موسوی که در ترجمه روایات و ویرایش فنی این تحقیق بسیار بیاری رسانیدند

چکیده

دانش فهم حدیث (فقه الحدیث)، از آنجا که به فهم تنها کلام پایاپایی قرآن می‌پردازد، از ابتدای صدور حدیث بسیار مورد توجه و تأکید مخصوصین (علیهم السلام) بوده است. بدیهی است حاصل این دانش آنگاه سودمند افتاد که فهم حدیث با کاربست قواعدی صحیح، که از روایات برآمده باشد، صورت گیرد. در سیر فهم حدیث، حدیث باید به دست فقیهی سپرده شود که با کسب آمادگی علمی لازم مانند: آگاهی بر ادبیات عرب، علوم قرآنی و علوم حدیث، و آمادگی روحی لازم مانند: پاک ساختن درون از قدرات و کسب صفاتی باطن، اهلیت این امر را یافته و با به کارگیری قواعد فهم حدیث در این راه گام نهاده، مراد مخصوص را آشکار سازد، قواعدی که کاربست آنها در ایصال به فهمی نزدیک به مراد مخصوص ضروری است. برخی از این قواعد با در نظر داشتن به تنها بی است و برخی با در نظر گرفتن حدیث در منظمه احادیث. بخش اول قواعد مانند: آشنایی کامل با ادبیات و قواعد زبانی عربی که زبان روایات است، توجه به وجود مجاز در روایات که مخصوصین خود به آن اشاره داشته و گاه مبین آن بوده‌اند، توجه به معنا در روایات که با شرایطی از سوی مخصوص جایز دانسته شده است، توجه به ذومراتب بودن احادیث و اینکه هر مرتبه صاحب فهمی می‌طلبد، مانند احادیث «صعب مستصعب»، که گستره آن در روایات مشخص شده و فهم آن تنها به گروههای خاصی اختصاص یافته است، توجه ذوچو بودن احادیث به مانند قرآن، نهی از تفسیر به رأی روایت که مانند نهی از تفسیر به رأی در مورد قرآن از امور بسیار مذموم است، فهم حدیث در پرتو قرآن؛ که فهم کامل حدیث جز در پرتو قرآن حاصل نمی‌شود، و بخش دوم قواعد مانند: لزوم جمع‌آوری احادیث ناظر به یک موضوع؛ چرا که کلام مخصوصین نور واحد بوده و فهم مراد حدیث منوط به نظر در منظمه روایات دارد، توجه به وجود گونه‌های مختلف محکم و متشابه، ناسخ و منسوخ، عام و خاص در احادیث و شناخت آن، تا منسوخ و متشابه و عامی ملاک فهم و عمل قرار نگیرد، توجه به وجود روایات تقیه‌ای که در شرایط خاص و به مصلحتهایی از سوی مخصوص صادر شده است، توجه به وجود برساخته‌ها در گستره احادیث که برای شناخت آنها در روایات شناسه‌های متنی و سندی ذکر شده است، اطمینان از تقطیع نشدن روایت – که گاه به عمد یا سهو روی داده – تا حدیث در سیاق کلام تمام فهم شود، فهم حدیث در پرتو سبب صدور و قرائی ایراد سخن. با کاربست قواعد فوق نتایج مترب بفرم حدیث سه گونه خواهد بود: پذیرش روایت، طرد، یا توقف و رد علم به اهلش.

کلید واژه‌ها: فقه الحدیث، فهم حدیث، حدیث، روایت، قواعد حدیثی، صعب مستصعب.

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۷	فصل اول: کلیات
۷	۱ - توضیح واژگان عنوان تحقیق
۷	۱ - ۱ - حدیث
۹	۱ - ۱ - ۲ - روایت
۱۳	۱ - ۱ - ۳ - فقه
۱۳	۱ - ۱ - ۴ - قواعد
۱۳	۱ - ۲ - قواعد فهم حدیث
۱۳	۱ - ۲ - ۱ - اهمیت فهم حدیث
۱۶	اهتمام به فهم حدیث و نهی از صرف روایت
۱۷	فهم دین، تکلیفی بر هر مسلمان
۲۰	میزان اهتمام به درایت حدیث؛ معیاری برای شناخت جایگاه مؤمن
۲۰	فهم دین، موهبتی خداوندی
۲۲	فقها، میراث داران انبیا
۲۳	۱ - ۲ - ۲ - ضرورت دستیابی به قواعد فهم حدیث
۲۶	فصل دوم: شرایط فهم کننده حدیث
۲۷	۲ - فهم کننده حدیث در روایات: فقیه
۳۰	۲ - ۱ - ۱ - ویژگیهای فقیه
۴۰	۱ - شایستگی‌های علمی
۴۴	۱ - آشنایی کامل با زبان عربی
۴۴	۲ - آشنایی کامل با قرآن و علوم قرآنی

۳ - آشنایی کامل با حدیث و علوم حدیث.....	۴۵
۴ - آشنایی کامل با آنچه به علوم شریعت متعلق است.....	۴۵
۲ - شایستگی‌های روحی	۴۵
۱ - إخلاص	۴۷
۲ - حلم	۴۸
۳ - صمت.....	۴۹
۴ - عمل	۵۰
۵ - خشیت الهی.....	۵۲
۶ - حب اهل بیت (علیهم السلام).....	۵۳
۷ - زهد	۵۴
۲ - ۲ - بالاترین فهم کنندگان	۵۵
۲ - ۲ - ۱ - حاملین احادیث آل محمد (صلوات الله علیہم)	۵۶
«ملک مقرب، نبی مرسل، مؤمن ممتحن».....	۵۸
ویژگیهای مؤمن ممتحن.....	۶۳
عنوانین دیگر برای این سه گروه	۶۹
مدینة حصينة	۶۹
صدور منیره، صدور مشرقه، صدور أمینه	۷۰
قلوب سلیمه، افتدۀ سلیمه	۷۰
اخلاق حسنة، أحلام رزینة	۷۱
فصل سوم: قواعد فهم حدیث در روایات	۷۳
۳ - ۱ - قاعدة اول: آگاهی بر زبان روایت (آشنایی با ادبیات و قواعد زبانی عربی).....	۷۵
۳ - ۲ - قاعدة دوم: توجه به وجود صناعات ادبی در روایات.....	۷۷
۳ - ۳ - قاعدة سوم: توجه به وجود نقل به معنا در روایات	۸۲

۳ - ۱ - نقل به الفاظ و اهمیت آن	۸۳
۳ - ۲ - نقل به معنا	۸۴
۱ - عدم تعمد در نقل به معنای حدیث	۸۵
۲ - انتقال معانی؛ هدف در نقل به معنا	۸۶
۳ - ۳ - نظرات درباره جواز نقل به معنا	۸۷
۳ - ۳ - ۴ - موارد عدم جواز نقل به معنا	۹۰
۱ - عدم جواز نقل به معنا در مصنفات	۹۰
۲ - عدم جواز نقل به معنا در ادعیه و اصول دین	۹۰
۳ - ۴ - قاعدة چهارم: توجه به ذومراتب بودن احادیث	۹۲
۳ - ۴ - ۱ - قرائن ذو مراتب بودن روایات	۹۴
۱ - اهل بیت (علیهم السلام) تنها متحملین برخی از احادیث	۹۴
۲ - تفاوت درجات اصحاب	۹۶
۳ - امر به کتمان حدیث نزد نااهل	۱۰۲
۴ - وجود احادیث «صعب مستصعب»	۱۰۶
بررسی مراد از ویژگی «صعب مستصعب»	۱۰۶
نگاهی اجمالی به برخی از روایات باب «صعب مستصعب»	۱۰۷
(الف) بررسی معنای «صعب مستصعب» و «احتمال»	۱۰۹
(ب) تعیین مراد از گستره احادیث «صعب مستصعب»	۱۱۲
بررسی روایات مصدقی	۱۱۳
۱ - روایت سلمان و جندب (روایت معرفت نورانی)	۱۱۳
۲ - روایت خلقت	۱۲۰
۳ - روایت میثم تمار	۱۲۱
۴ - روایت خمس	۱۲۳
نتیجه‌گیری	۱۲۶

نکتهٔ مهم: ویژگی صعب مستصعب از ویژگیهای مشترک شقین	۱۲۹
دیگر ویژگیهای مذکور در این دسته از روایات	۱۳۰
۳ - ۵ - قاعدةٔ پنجم: توجه به ذووجوه بودن روایات	۱۴۴
۳ - ۵ - مراد از ذووجوه بودن چیست؟	۱۴۴
۳ - ۶ - قاعدةٔ ششم: پرهیز از تفسیر به رأی روایات	۱۴۷
۳ - ۶ - ۱ - نهی از تفسیر به رأی در آیات	۱۴۷
۳ - ۶ - ۲ - نهی از تفسیر به رأی در روایات	۱۴۸
روایات نهی از تفسیر به رأی در دین	۱۵۱
علت نهی از بکارگیری رأی در دین	۱۵۴
عام بودن خطاب از نهی	۱۵۶
۳ - ۶ - ۳ - مراد از تفبیر به رأی	۱۵۷
۳ - ۷ - قاعدةٔ هفتم: توجه به قرآن در فهم حدیث	۱۶۰
۳ - ۸ - قاعدةٔ هشتم: لزوم جمع‌آوری احادیث ناظر به یک موضوع	۱۶۲
۳ - ۸ - ۱ - دلایل لزوم جمع‌آوری احادیث ناظر به یک موضوع	۱۶۳
۳ - ۹ - قاعدةٔ نهم: توجه به وجود محکم و متشابه در احادیث	۱۷۴
۳ - ۹ - ۱ - تبیین مراد از محکم و متشابه	۱۷۵
۳ - ۹ - ۲ - عملکرد صحیح در مواجهه با احادیث محکم و متشابه	۱۷۸
۳ - ۱۰ - قاعدةٔ دهم: توجه به ناسخ و منسوخ در احادیث	۱۸۱
۳ - ۱۰ - ۱ - ناسخ و منسوخ و لزوم شناخت آن	۱۸۱
۳ - ۱۰ - ۲ - نسخ، پدیده‌ای مخصوص روایات نبوی	۱۸۶
۳ - ۱۰ - ۳ - مراد از نسخ	۱۸۷
تعریف نسخ نزد متاخران	۱۸۸
اشکال مختلف نسخ	۱۹۰
مراد از نسخ نزد پیشینیان	۱۹۰

۱۹۴	۱۱ - قاعدة یازدهم: توجه به وجود عام و خاص در روایات	۳
۱۹۶	۱۲ - قاعدة دوازدهم: توجه به تقطیع	۳
۲۰۰	۱۳ - قاعدة سیزدهم: توجه به سبب صدور در فهم حدیث	۳
۲۰۲	۱۳ - ۱ - راههای به دست آوردن سبب ورود حدیث	۳
۲۰۲	ذکر نمونه‌ها	
۲۰۷	۱۴ - قاعدة چهاردهم: توجه به تقیه‌ای نبودن روایت	۳
۲۰۷	۱۴ - ۱ - تقیه، اصلی مهم در اسلام و از نشانه‌های ایمان	۳
۲۱۴	۱۴ - ۲ - چگونگی برخورد با روایات تقیه‌ای در زمان صدور	۳
۲۱۷	۱۵ - قاعدة پانزدهم: توجه به وجود احادیث‌نماها در روایات	۳
۲۱۷	۱۵ - ۱ - وجود احادیث جعلی، حقیقتی انکار ناپذیر	۳
۲۲۱	۱۵ - ۲ - اشاره به شناسه‌های متنی احادیث‌نماها	۳
۲۲۲	۱۵ - ۳ - اشاره به شناسه‌های سندی احادیث‌نماها	۳
۲۳۰	فصل چهارم: نتایج مترتب بر فهم حدیث	
۲۳۱	۴ - ۱ - پذیرش و یا ترک حدیث	۴
۲۳۱	۴ - ۱ - ۱ - پذیرش روایت موافق با قرآن و ترک روایت مخالف قرآن	۴
۲۳۳	زخرف بودن روایات مخالف کتاب	
۲۳۴	تبيين مراد از موافقت و مخالف حدیث با قرآن	
۲۳۷	۴ - ۱ - ۲ - پذیرش روایت موافق با سنت و ترک روایت مخالف سنت	۴
۲۴۲	۴ - ۲ - توقف و رد علم به اهلش	۴
۲۴۳	۴ - ۲ - ۱ - رعایت تقوای تکذیب در مواجهه با روایات	۴
۲۴۸	۴ - ۲ - ۲ - امر به رد حدیث به اهلش در صورت علم نیافتن به آن	۴
۲۵۴	۴ - ۲ - ۳ - مراد از رد احادیث چیست؟	۴
۲۵۴	۴ - ۲ - ۴ - سکوت در برابر نادانسته‌ها، از حقوق الهی	۴

۲۵۷	خاتمه
۲۶۷	فهرست منابع و مأخذ
۲۸۰	صفحة عنوان عربي
۲۸۱	چکیده عربي
	چکیده انگلیسی
	صفحة عنوان انگلیسی

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَا لَهُمَا وَمَا كَانُوا لِهُتَّدَى لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾

مقدمه

کلام، هر چند والا و ارزشمند، تا آن زمان که فهمی بر آن تعلق نگیرد و مراد از آن دریافت نشود، هرگز در جایگاه و مقام حقیقی خود قرار نگرفته و ارزش آن دانسته نمی‌شود. قرآن؛ که والاترین سخنان است، خود مکرر به تدبیر و تعقل آیاتش توجه داده و قلبهاي بي تدبير را قلوبی قفل زده از دریافت حقیقت می‌داند. این نشان می‌دهد که اندیشیدن در آیات، تعقل و تدبیر در آنها، و دریافتن بطون معنایی آن از اهمیت فراوانی برخوردار بوده و هدف از نزول قرآن رسیدن به معارف حقه آن است که راهنمای بشر در راه کمال اوست.

در کنار قرآن، حدیث، که پایاپایی ثقل اکبر و همزبان با آن است، دیگر کلامی است که دریافت معارف آن از اهمیت فزونی برخوردار است. از این رو در مورد احادیث نیز اهمیت فهم آن و دریافت گنجینه معارف نهたن در تقل اصغر امری واضح و تلاش در راه رسیدن به معارف آن امری فرض است. در کلام معصومین (علیهم السلام) نیز امر به فهم و درایت حدیث، و به عبارت چشم‌آشناتر آن «فقهالحدیث»، از امور مؤکد بوده، روایات بسیاری در این باره وارد شده است.

بدین سان فقهالحدیث - با توجه به اهمیت و جایگاه آن که دریافت معارف حدیثی منوط به آن است - از اموری است که از ابتدای صدور حدیث مورد توجه و تأکید بوده و اولین کسانی که در این راه گام نهاده و به شرح و تبیین احادیث و روشن کردن مراد آنها پرداخته‌اند خود اهل بیت (علیهم السلام) هستند. ایشان علاوه بر توصیه‌های مکرر، در عملکرد خویش نیز اهمیت فهم احادیث را متذکر شده و به آسیبهای ناشی از فهم ناصحیح و کژفهمی‌ها اشاره می‌دادند.

فقهالحدیث دانشی است که هدف از آن به دست آوردن فهم و دریافتی صحیح و نزدیک به مراد اهل بیت (علیهم السلام) است. بدیهی است هر دانشی دارای قواعدی خاص بوده و به میزان به کارگیری این قواعد نتیجه به دست آمده نیز به نتیجه حقیقی نزدیکتر خواهد بود. دانش فقهالحدیث نیز از این قاعده مستくな نیست، علاوه بر اینکه با توجه به اهمیت فقهالحدیث اهمیت دستیابی به نتیجه مطلوب نیز فزونی می‌یابد. در سیر فهم باید متنی که مراد فهم آن است در دستگاه قواعد صحیح قرار داده شده تا خروجی آن نیز فهم صحیح باشد. از این

رو در این بین اهمیت در دست داشتن قواعدی صحیح نیز روش می‌گردد. چه آنکه اگر قواعد صحیح نباشد، هر چند مطالب اولیه صحیح باشند، نتیجه‌ای صحیح و تزدیک به واقع نخواهد بود. بنابراین با توجه به اهمیت فقه‌الحدیث اهمیت دست‌یابی به قواعد صحیح فقه‌الحدیث نیز روش می‌شود؛ آنچه را که ما به عنوان قواعد فهم در این مقاله مطرح می‌کنیم، قواعد فهم آن است که پایه و اساس و شالوده فهم بر اساس آن شکل می‌گیرد و اگر این پایه‌ها و شالوده‌ها به درستی بنا نشوند نمی‌توان به بربار شدن فهمی صواب امید داشت. از این رو باید دانست بهترین راه استخراج قواعد کدام است.

همان‌گونه که پیشتر گفته شد اهل‌بیت (علیهم السلام) با توجه دادن به امر فقه‌الحدیث آثار ناشی از کژفه‌می‌ها را نیز بیان می‌نمودند. ایشان در بسیاری از احادیث با ارائه مطالبی که می‌تواند به عنوان قواعد فهم حدیث مطرح شود تلاش دارند که راههای به دست آوردن فهم صحیح را به اصحاب خویش بنمایانند، قواعدی که در اثر بی‌توجهی به آنها امکان ضلالت وجود دارد. از این رو با توجه به اینکه هر متکلمی خود برای بیان قواعد فهم کلام خویش شایسته‌تر است - چرا که زیر و بم کلام خویش و معانی و مراد از آنها بر او روشن است - به منظور فهم کلام معصوم (علیه السلام) نیز بهترین راه استفاده از کلام ایشان است. پس بسیار به جاست که با بررسی احادیث نبوی و ولوی (صلوات الله علیہم) قواعدی که به منظور فهم صحیح احادیث مطرح شده است استخراج و به کار گرفته شوند. هدف از این تحقیق نیز دست‌یابی به این قواعد است و با بررسی روایات تلاش شده آنچه که می‌تواند به عنوان قواعد فهم حدیث در سیر فهم به کار بسته شود استخراج شود.

سؤالات و فرضیات

در این پایان‌نامه برآنیم تا به پاسخگویی دو سؤال اصلی پردازیم:

- ۱- روایات اهل‌بیت (علیهم السلام) چه قواعدی را به منظور دست‌یابی به معنای صحیح متن به معنای اعم بیان کرده است؟
- ۲- روایات اهل‌بیت (علیهم السلام) چه قواعدی را به منظور دست‌یابی به فهم مقصود و مراد روایت بیان کرده است؟

فرضیات ما این است که:

- ۱- از جمله قواعدی که توجه به آن در دستیابی به معنای صحیح روایت لازم است می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد: توجه به مبادی لغوی در فهم حدیث (مانند حقیقت و مجاز)، توجه به وجود مختلف معنایی، توجه به نقل به معنا و
- ۲- از جمله قواعدی که توجه به آن در دستیابی به مقصود اصلی حدیث لازم است می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد: توجه به فهم حدیث در پرتو قرآن، توجه به سبب صدور و قرائن متصله و منفصله، توجه به محکم و متشابه، عام و خاص و ...، جمع‌آوری احادیث مختلف در یک موضوع، توجه به تقیه و عوامل آن و

پیشینهٔ تحقیق

تاکنون در زمینهٔ فهم حدیث کتب‌زیادی به رشتہ تحریر در آمده است که به صورت مستقل یا ضمنی به بحث قواعد فهم حدیث پرداخته‌اند. – که البته این مطلب خود نشان از اهمیت این بحث دارد – از کافی شیخ کلینی که نوع باب بندی آن حاکی از نقش فقه‌الحدیث است (مانند: الرد الی الكتاب و السنہ، اختلاف الحدیث)، تا بخار الانوار علامه مجلسی که در جای جای کتاب خود به شرح و توضیح و حل تعارض می‌پردازد. کتبی مانند «صول و قواعد فقه‌الحدیث» از محمد حسن ربانی، «فقه‌الحدیث و روش‌های نقد متن» از نهلله غروی نائینی، «روش فهم حدیث» از عبدالهادی مسعودی نیز در این زمینه به رشتہ تحریر درآمده‌اند. در این زمینه مقالاتی نیز نگارش شده، از جمله مقالهٔ دکتر مجید معارف با موضوع «صوابط فهم حدیث در لسان اهل بیت (علیهم السلام)» که به صورت بسیار کلی و محدود به قواعد فهم اشاره کرده است و دیگر مقالاتی که به بررسی معنای فهم حدیث از دیدگاه بزرگان پرداختند. اما بیشتر این تحریرات به فهم حدیث و نه بحث قواعد فهم حدیث توجه داشته‌اند. – هر چند در فهم نیز از قواعد بهره جسته‌اند – و تا کنون پژوهشی که به تبع همه جانبه قواعد فهم حدیث در روایات اهل بیت (علیهم السلام) پیازد صورت نگرفته، از این رو شایسته است در این زمینه پژوهش مستقلی صورت گیرد.

ضرورت و اهداف

با توجه به اینکه حدیث یکی از دو منبع اصلی و مقدس جهت دستیابی به معارف حقه‌الهی است، اهمیت فهم صحیح آن به خوبی ارزش خود را می‌نمایاند، و در سایه دستیابی به قواعد فهم حدیث از دیدگاه اهل بیت (علیهم السلام) می‌توان به فهمی صحیح از حدیث دست یافت. در این پژوهش هدف ارائه قواعدی است که با بکارگیری آنها می‌توان اطمینان بیشتری در رسیدن به فهم مقصود از حدیث داشت و توجه به آنها از برداشتهای نادرست و فهم ناقص تا حد زیادی خواهد کاست. با توجه به اینکه ریشه بسیاری از اختلافات و شباهات و ابهامات در معارف حدیثی به دلیل برداشت ناصحیح و یا ناقص و بی‌قاعده از حدیث است، اهمیت این تحقیق به خوبی روشن می‌گردد.

ساختار تحقیق

این رساله در چهار فصل سامان یافته است:

فصل اول: کلیات

این فصل به توضیح واژگان عنوان تحقیق، و تعریف، اهمیت و ضرورت دستیابی به قواعد فهم حدیث می‌پردازد.

فصل دوم: شرایط فهم کننده حدیث

بدیهی است فعل فهم، فاعل می‌خواهد، که به عنوان «فهم کننده حدیث» در این پایان‌نامه از آن یاد می‌کنیم. بررسی اینکه شرایط فهم کننده حدیث چیست و آنکه در پی فهم حدیث برمی‌آید بهره‌مند از چه ویژگیهایی باشد هدف این فصل است.

فصل سوم: قواعد فهم حدیث

بررسی قواعد فهم حدیث مهمترین فصل این پایان‌نامه و رسالت اصلی آن است. در این فصل با فحص در روایات برآئیم تا به قواعد فهم حدیث از دیدگاه روایات معصومین (علیهم السلام) دستیابیم.

فصل چهارم: نتایج مترتب بر فهم حدیث

در سیر فهم حدیث پس از کاربست قواعد صحیح فهم حدیث که از روایات به دست آمده است توسط فقیه نتایجی بر فهم حدیث مترتب می‌شود. بررسی این نتایج در این فصل انجام می‌شود.

در پایان به نکاتی چند - که در مطالعه این تحقیق توجه بدان لازم است - اشاره می‌شود:

۱. در این پایان‌نامه «روایت» به معنای «حدیث» به کار رفته است.

۲. منظور از «حدیث» به صورت مطلق «متن حدیث» است.

۳. در ترجمه دسته‌ای از روایات از ترجمه‌های ذیل استفاده شده است:

«الإِحْجَاجُ: غفاری مازندرانی، إرشاد القلوب: رضایی، الإِرشادُ: موسوی محلاتی، أمالی صدوق؛ كمرهای، أمالی مفید؛ استاد ولی، بحار الأنوار؛ كمرهای، سید أبوالحسن موسوی و فيض الإسلام، تحف العقول؛ كمرهای، التوحيد صدوق؛ اردکانی، الخصال صدوق؛ جعفری و كمرهای، علل الشرایع؛ ذهنی تهرانی و مسترحمی، عینون أخبار الرضا (ع)؛ غفاری، غرر الحكم؛ خوانساری، العقیة؛ غفاری، فضائل الشیعه؛ توحیدی، الکافی؛ كمرهای و مصطفوی، کمال الدین و تمام النعمة؛ كمرهای و پهلوان، مجموعه ورام؛ محمد رضا عطایی، مشکاة الأنوار؛ عطاردی، معانی الأخبار؛ محمدی، من لا يحضره الفقيه؛ غفاری، نهج البلاغه؛ شهیدی».

امید است که در حد بضاعت ایصال به مراد حاصل شود.

فصل اول

کلیات

فصل اول: کلیات

۱ - ۱ - توضیح واژگان عنوان تحقیق

۱ - ۱ - ۱ - حدیث

معنای لغوی

«ح د ث» اصلی واحد، به معنای بوجود آمدن چیزی است که قبلاً نبوده است.^۱ از این رو حدیث را به معنای هر چیز جدید، نو و تازه ذانسته^۲، و آن را ضد قدیم گفتند.^۳

«حدوث» پدیدار شدن چیزی است که قبلاً نبوده است، و «استحدثت خبرًا» به معنای به دست آوردن خبر جدید است.^۴

جمع حدیث را «أحاديث» گفته‌اند^۵ مانند «قطیع» و «اقاطیع»^۶، که جمعی بر خلاف قیاس است.^۷ اما برخی واحد «أحاديث» را «أحدوث» می‌دانند که سپس به عنوان جمع حدیث نیز به کار رفته است، برخی دیگر سخن

۱. زکریا، أبوالحسین أَحْمَدُ بْنُ قَارِسٍ، مَعْجَمُ مَقَابِيسِ الْأَغْنَى، تَحْقِيقُ: عَبْدُ السَّلَامِ مُحَمَّدُ هَارُونٍ، مَكْتَبَةُ الْإِعْلَامِ الْإِسْلَامِيِّ، ۱۴۰۴ق، ج ۲، ص ۳۶.

۲. فراهیدی، خلیل بن احمد، کتاب العین، تحقیق: مهدی مخزومی، چاپ دوم، مؤسسه دار الهجرة، ۱۴۰۹هـ ج ۳، ص ۱۷۷؛ فیروز آبادی، محمد بن یعقوب، لقاموس المحيط، ج ۱، ص ۱۶۴.

۳. جوهری، اسماعیل بن حماد، الصحاح، تحقیق: احمد عبد العفور العطار، چاپ چهارم، بیروت، دار العلم للملايين، ۱۴۰۷هـ ۱۹۸۷م، ج ۱، ص ۳۷۸؛ حسینی زیدی حنفی، سید محمد مرتضی، تاج العروس، تحقیق: علی شیری، بیروت، دارالفکر، ۱۴۱۴هـ ۱۹۹۴م، ج ۳، ص ۱۸۹-۱۹۳.

۴. جوهری، الصحاح، بیشین، ج ۱، ص ۲۷۸.